

Čís. 4054.

Provedení zmateční stížnosti rodičů obžalovaného, došlé k soudu po jejich prohlášení, že se vzdávají práva na vlastní zmateční stížnost podle §§ 282 a 346 tr. ř., lze pokládati za provedení zmateční stížnosti obžalovaného, který prohlásil, že souhlasí se zmateční stížností podanou rodiči a který byl obhajován při hlavním přelíčení advokátem, který provedl zmateční stížnost rodičů.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1931, Zm I 956/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost rodičů obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního soudu v Plzni ze dne 15. listopadu 1930, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem vraždy prosté podle §§ 134, 135 čís. 4 tr. zák.

Důvody:

Rodiče obžalovaného opověděli podle práva vyhrazeného jim v §§ 282 a 346 tr. ř. dne 18. listopadu 1930 zmateční stížnost do rozsudku zástupcem, vykázaným plnou mocí z téhož dne. Již před tím však, dne 17. listopadu 1930, oznámili rodiče obžalovaného dopisem datovaným dne 18. listopadu 1930 krajskému soudu v Plzni, že po promyšlení této věci nebudou žádnou zmateční stížnost podávati, a žádali, by to bylo sděleno jejich synovi, by dělal to, co je možné ke zmírnění trestu, rodiče že další zákroky dělati nebudou. Obsah tohoto dopisu, zasláného krajskému soudu, jenž vynesl rozsudek, nemůže býti rozumně chápán jinak než jako projev, jímž se rodiče obžalovaného zřikají použití práva na vlastní zmateční stížnost do rozsudku. Sami rodiče obžalovaného s dopisem tím spojovali tento smysl, jak plyne z jejich dalšího dopisu, datovaného dnem 18. listopadu 1930 a došlého ke krajskému soudu v Plzni, jemuž byl adresován, dne 19. listopadu 1930; v dopise tom připomínají, že již byl z jejich strany zaslán krajskému soudu dopis, že se strany rodičů nebudou dělány žádné zákroky, prohlašují, že odvolávají tímto okamžikem ona slova, že další zákroky dělati nebudou, prohlašují dále, že již podepsali Dr. R-ovi plnou moc k podání zmateční stížnosti, a žádají, by to bylo vzato na vědomí. Dne 30. listopadu 1930 došlo pak ke krajskému soudu provedení zmateční stížnosti rodičů obžalovaného. I opověď i provedení zmateční stížnosti rodičů obžalovaného došly podle toho k soudu po prohlášení, jímž se stěžovatelé vzdali práva na vlastní zmateční stížnost ve smyslu §§ 282 a 346 tr. ř., a jež nemohlo býti s právní účinností odvoláno. Poněvadž byla zmateční stížnost rodičů obžalovaného podána osobami, které se zmateční stížnosti vzdaly, bylo ji podle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 1 cit. novely k trestnímu řádu zamítnouti již při poradě neveřejné. Obhájce obžalovaného opověděl dne 15. listopadu 1930 při hlavním přelíčení po vyhlášení rozsudku zmateční stížnost a žádal za doručení opisu rozsudku. Opis rozsudku byl doručen obhájci

obžalovaného dne 22. listopadu 1930. Před tím již prohlásil obžalovaný, že souhlasí s podáním zmateční stížnosti, ohlášené obhájcem po skončení porotního líčení, i se zmateční stížností, podanou rodiči. Zmateční stížnost nebyla sice obžalovaným provedena vlastním jménem, nýbrž vzhledem k tomuto prohlášení obžalovaného, k tomu, že zmateční stížnost jeho rodičů provedl týž zástupce, jenž hájil obžalovaného, a že obžalovaný mohl míti za to, že je zbytečno, by prováděl zmateční stížnost ještě zvlášť, ano ze spisů není patrné, že mu bylo známo, že se jeho rodiče opravných prostředků vzdali — jest provedení zmateční stížnosti rodičů obžalovaného pokládati za provedení jeho vlastní opovězené stížnosti a vyříditi ji věcně.

Čís. 4055.

I když byla dána otázka na zločin loupeže, trestné podle § 195 tr. zák., ač obžaloba zněla na zločin nedokonané vraždy loupežné, trestné podle mírnějšího ustanovení § 138 odst. druhý trestního zákona, nejde o porušení předpisu druhého odst. § 320 tr. ř. (§ 344 čís. 6 tr. ř.), prohlásil-li ex offio obhájce bez odporu obžalovaného, že nečiní námitek proti otázkám.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1931, Zm I 830/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Mostě ze dne 30. září 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupeže podle § 190 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost vytýká rozsudku první stolice zmatečnost podle § 344 čís. 6 tr. ř. z důvodu, že byla beze svolení obžalovaného, tedy s porušením předpisu druhého odstavce § 320 tr. ř. dána porotcům náhradní otázka, kterou byl skutek obžalovanému za vinu kladený podřaděn pod pojem zločinu loupeže, při níž napadený utrpěl těžké uškození na těle, na který je § 195 tr. zák. stanoven trest doživotního těžkého žaláře, ač obžaloba zněla na zločin nedokonané vraždy loupežné a žádala potrestání obžalovaného podle § 138/II. tr. zák., tudíž prý jen trestem těžkého žaláře mezi desíti a dvaceti lety. Zmateční stížnosti nelze dáti za pravdu. Obhájce obžalovanému z moci úřední ustanovený prohlásil, byv po doručení opisu otázek, na nichž se předseda hlavního přelíčení po poradě se soudním dvorem usnesl, předsedou výslovně vyzván k případným návrhům, že nečiní námitek proti otázkám. Tím, že obhájce obžalovaného po onom výslovném dotazu prohlásil, že nečiní námitek proti otázkám, tedy ani proti eventuální otázce, o niž jde, projevil i s touto otázkou souhlas. Jak z § 44 tr. ř. vyplývá, jest obhájce oprávněn i bez výslovného svolení obžalovaného činiti za něho veškerá pro-